

Gia đình Janssen

Mick - ông bố đảm

Có tâm hồn nghệ sĩ,
sống bằng nghề viết
sách và yêu các con
mình hơn hết thấy mọi
thứ trên đời.

**Sarah - người mẹ
nhiệt huyết và đam mê**
Ca sĩ, diễn viên.

**Lukas - chuyên gia
công nghệ**

Anh trai của Emma,
không chỉ có sở trường
về máy ảnh kỹ thuật số.

Emma - cô bé thông minh

Dưới mái tóc đỏ hoe bù xù
của cô là cái đầu chứa đầy
những ý tưởng tuyệt vời!

Ổng nhòm, đèn pin,
dụng cụ mở khóa

Kính lúp

Các công cụ quan trọng cho nghề thám tử:

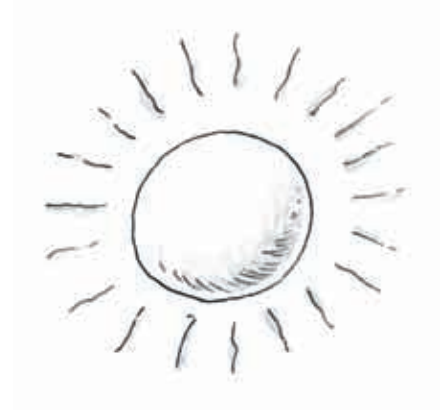
Máy ảnh
với ống kính tê lê

Sổ tay ghi chép
của ông chú
Janssen

Chương 1

Chiếc Jaguar cũ màu đỏ đậu trước căn biệt thự Janssen. Người chú Mick đắm mồ hôi. Chú loay hoay cột chiếc xe đạp của cô con gái Emma lên nóc xe. Cô Sarah vợ chú sốt ruột nhìn đồng hồ. “Phà ở Bengersiel không đợi mình đâu đấy, anh Mick!”

“Anh xong ngay giờ đây em à!”, chú Mick cố vui vẻ đáp lại.

Tiết trời nóng ẩm hôm nay làm cả nhà Janssen phờ phạc. Ngay ở phố Đường Hàm ven đê cũng không có lấy một ngọn gió. Không khí im phăng phắc, oi bức. Thời tiết vùng Đông Friesland⁽¹⁾ hiếm khi bị như vậy. Thế nên cả nhà càng háo hức mong tới chuyến đi nghỉ lần này trên đảo Langeoog. Ai cũng mong trên đảo Đông Friesland sẽ có gió biển, thời tiết mát mẻ hơn.

(1) Địa danh của vùng đất góc Tây Bắc sát biển của nước Đức. (Tất cả chú thích đều của người dịch).

Mồ hôi lăn dọc trên lưng chú Mick. Tấm áo phông trên người chú ướt đẫm. Cô con gái Emma xách túi du lịch ra ô tô, ra sức động viên bố:

“Bố làm giỏi quá!”

Cậu con trai Lukas thì không tin lắm:

“Cái giá cột xe đạp nhìn có vẻ sắp rời ra đến nơi rồi.”
Cậu nhận xét.

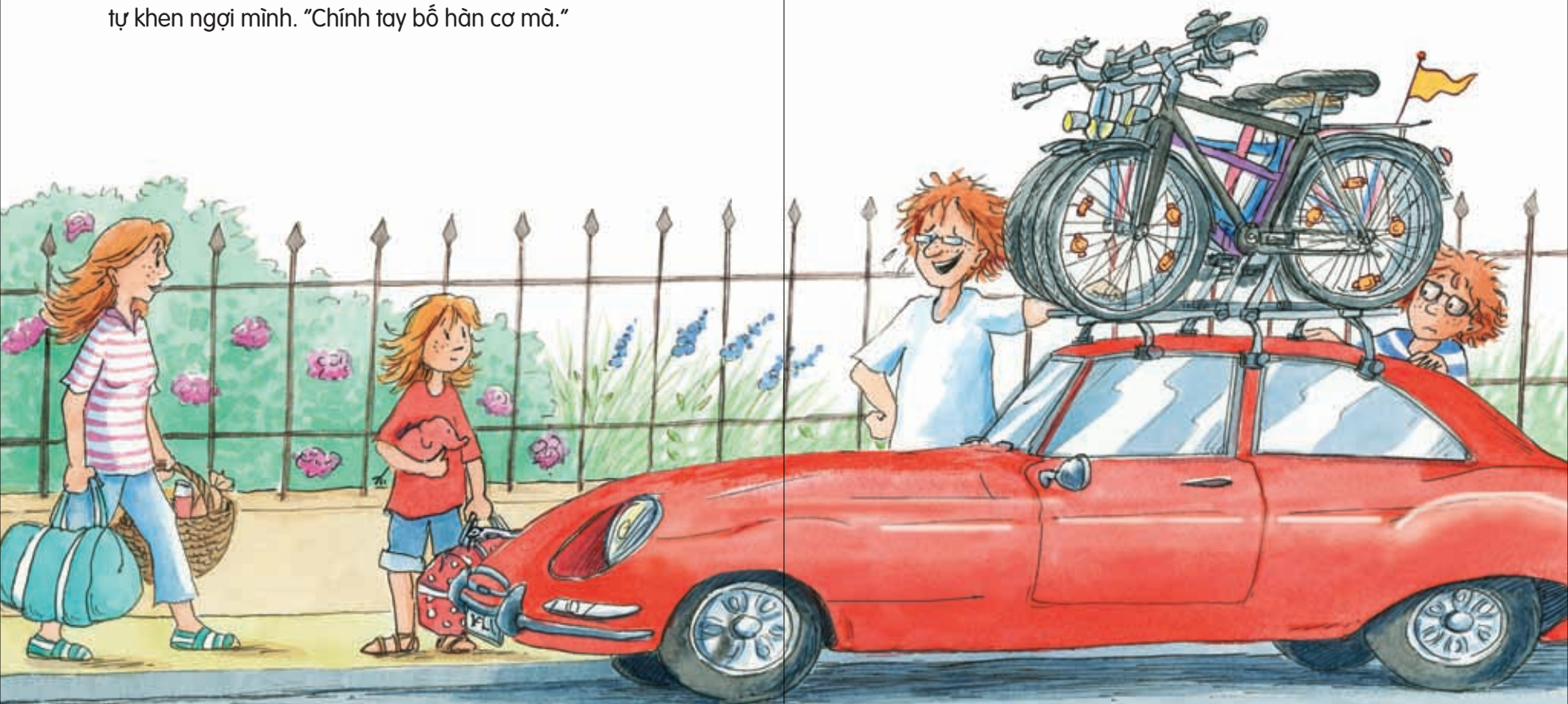
“Thật thế không! Nó chắc như keo rồi chứ.” Chú Mick tự khen ngợi mình. “Chính tay bố hàn cơ mà.”

Lukas khúc khích:

“Bố nói thật á?”

Chú Mick nhắc cái xe đạp từ tay con trai nâng sẵn lên, hãnh diện gật đầu:

“Tất nhiên là thế, con trai à.”

“Mà bố ơi, chẳng thấy ai chở xe đạp trên nóc xe Jaguar cả, bố không thấy kì sao?” Lukas thận trọng hỏi. Cô Sarah cất giấy tờ vào túi xách, cất lời:

“Với mẹ thì ngay cả ngồi trên cái ô tô hào nhoáng này đã kì cục rồi.”

Chú Mick thở dài:

“Cả nhà đừng có làm khó bố nữa. Có phải bố mua cái xe này đâu, bố được hưởng thừa kế từ ông Theodor C. Janssen chứ.”

“Cùng cả cái văn phòng thám tử nữa.” Cô Sarah chêm vào. “Em nghĩ ông chú anh hơi lộp dị đấy.”

Lukas nhét cái ba lô của mình vào xe:

“Con thì thực ra rất muốn được làm quen với ông Theo⁽¹⁾. Chắc ông rất ngầu.”

Lukas toát mồ hôi đến mức cặp kính trơn tuột xuống dưới mũi. Cậu dùng ngón tay đẩy ngược lên.

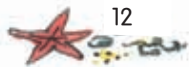
Lúc chú Mick ràng dây cột cái xe đạp của Emma lên nóc xe, cái giá cột xe kêu kin kít rất đáng ngờ.

“Hay mình lấy cái xe buýt thám tử đi, hả bố?” Lukas hỏi và nháy mắt với em gái.

Cô bé tán thành đầy thích thú:

“Ý kiến quá hay! Nhà mình có thể lái xe buýt đến

(1) Tên gọi ngắn của Theodor.

tận Langeoog, rồi ngủ đêm trong xe luôn. Thế còn thích hơn vào khách sạn, thế ai chẳng làm được.”

Lukas giơ ngón tay cái hoan nghênh:

“Ừ, mình còn có thể nấu nướng luôn trên xe nữa!”

Cô Sarah Janssen lắc đầu, cười:

“Hai thám tử của mẹ đã bỏ qua một điều quan trọng rồi: Đảo Langeoog không có ô tô nhé, nơi lí tưởng cho du khách thích đạp xe.”

Nhìn bọn trẻ qua nóc xe, chú Mick nói:

“Ngoài chuyện đó thì cái xe buýt thám tử chết tiệt ấy còn ghét bố nữa.”

Lukas cười:

“Cái xe có làm gì bố đâu. Bố chỉ cần biết cách sử dụng những chức năng bí mật của nó thôi.”

Chú Mick dùng một tay quệt mồ hôi trên trán, lầu bầu:

“Đừng có nhắc lại chuyện đó với bố.”

Emma cũng phải tùm tùm. Em nhớ lúc bố loay hoay lau nóc xe buýt và lơ ngơ khởi động hệ thống chắn đạn tự động.

Vẻ đầy hãnh diện, chú Mick gá nốt chiếc xe đạp cuối cùng của nhà Janssen vào giá đỡ, rồi trịnh trọng:

“Xe ngựa đã sẵn sàng. Xin mời gia đình hoàng đế lên xe.”

Cô Sarah lấy khăn tay chấm mồ hôi trên trán. Cô có vẻ chưa yên tâm hẳn:

“Cả nhà mình có lọt nổi trong cái hộp này không?”

“Ừ thì... nó đâu phải là cái xe hơi cho gia đình đâu...”

Chú Mick giải thích.

Cô Sarah nhăn trán:

“Em cá là, nếu nhét hết hành lí vào thì mình không có chỗ nữa.”

Emma liền kẹp chặt con voi đồ vào dưới nách. “Nhưng con Voi phải được đi cùng!”

Lukas giơ máy chụp ảnh lên:

“Cả cái này nữa ạ! Nghỉ mát ngoài đảo mà không có vài tấm ảnh gia đình thì còn gọi gì là nghỉ mát nữa, mẹ ơi!”

Sarah kiểm tra lại xem cô đã mang kem chống nắng theo chưa.

“Okay!” Cô nói. “Nhưng va li thám tử, toàn bộ đồ nghề gián điệp phải để ở nhà. Trên đảo Langeoog thì đằng nào các con cũng không cần đến mấy thứ đó.”

Lukas và Emma nhìn nhau đầy hàm ý, đồng thanh:

“Tất nhiên là vậy rồi, mẹ ơi!”

“Thay vào đó, hai đứa phải nhớ mang mũ bảo hiểm!” Cô Sarah nhắc các con.

“Ôi, không!” Lukas kêu toáng lên. “Con phải đội cái thứ quái dị ấy thật á? Mẹ đã chẳng nói là trên đảo không có ô tô là gì.”

Emma ủng hộ mẹ:

“Anh đừng có giở trò nữa đi, Lukas! Bọn con tất nhiên là có mang mũ mà mẹ.”

Lukas gõ tay lên trán:

“Nhưng cái mũ ấy nhìn hãm chết đi được.”

“Thế anh nghĩ là không đội mũ thì trông anh khá hơn à?” Emma tùm tùm. “Trên đảo Langeoog sẽ không có cô bé nào phải lòng anh ngay đâu.”

Chú Mick bật cười:

“Mà đằng nào thì với chuyện đó con cũng còn quá nhỏ!”

Emma cười khúc khích, còn Lukas thì thè lưỡi ra với em.

Nhà Janssen chen chúc nhau trong chiếc Jaguar đỏ. Một va li, hai túi xách làm khoang hành lí chật cứng đến tận nắp. Chỗ đồ còn lại thì Emma, Lukas, cả cô Sarah phải ôm trong lòng.

“Đấy, khéo ăn thì no khéo co thì ốm. Ai nói thế nhỉ?” chú Mick vui ra mặt.

Emma vỗ vỗ vai bố vẻ tán thành:

“Bố là người bố tuyệt nhất mà, bố ơi!”

